

større ved en opdeling i to halvdele end ved deling i $\frac{1}{3}$ - $\frac{2}{3}$. Maksimum for skattnedsættelsen ved splitting er i begge tilfælde ca. 8.000 kr.

Det har været nævnt, at splitting kunne benyttes på den måde, at ægtepar med medhjælpende hustruer får ret til splitting i to halvdele, medens ægtepar, hvor hustruen arbejder i hjemmet, får ret til splitting i $\frac{1}{3}$ og $\frac{2}{3}$. Det vil bevirke, at de to familietyper kommer til at svare samme skat af samme indtægt, hvis deres indtægt er under 26.000 kr. Er indtægten mellem 26.000 kr. og 225.000 kr., vil familier med medhjælpende hustruer få noget lavere skat af en given indtægt end familier med hjemmearbejdende hustruer. Er indtægten over 225.000 kr., bliver skatten den samme, hvad enten der splittes på den ene eller den anden måde. Rent teknisk vil det være muligt at begrænse virkningerne af splitting for de højere indtægter ved at sætte maksimum for den ene af de parter, hvori ægtefællernes indkomst skal opdeles.

Skal man prøve at sammenfatte virkningerne af særskilt beskatning af hustruindtægter og af de omtalte former for splitting, der tænkes benyttet, når ægtefæller skal sambeskattes fuldt ud, kan man som udgangspunkt benytte beskatningen ifølge regeringens udkast. I bilag 4 er der redegjort for, hvorledes enlige og fuldt sambeskattede ægtepar beskattes ved hjælp af en enhedsskala og uden hustrufradrag.

I forhold hertil bliver der ikke tale om ændringer i beskatningen af enlige.

Også ægtepar med indtægter under 26.000 kr. (efter fradrag for kommuneskat) vil komme til at betale samme skat, som hvis de sambeskattes efter enhedsskalaen af 22. februar 1967, selv om der indføres særskilt beskatning og splitting. De ægtepar, der hidtil har haft hustrufradrag, vil miste dette og derved gå glip af de skattelettelser, som andre forsørgere på disse indkomsttrin vil få ifølge udkastet af 22. februar 1967.

Ægtepar med indkomster over 26.000 kr. vil derimod få lavere skat end efter udkastet enten i kraft af særskilt beskatning af hustruindtægt eller som følge af de to former for splitting. Set i forhold til forsørgerbeskatningen ifølge udkastet af 22. februar 1967 vil nedsættelserne på de forskellige indkomsttrin blive næsten de samme for

ægtepar med medhjælpende hustru (splitting i to halvdele) som for ægtepar med hustruindtægt, der er lige så stor som mandens indtægt. Ægtepar med hjemmearbejdende hustru (splitting i $\frac{1}{3}$ og $\frac{2}{3}$) vil i de fleste tilfælde få lidt mindre skattelettelser på de forskellige indkomsttrin. Ved denne sammenligning er der ikke taget hensyn til, at hustruindtægten hyppigt er lavere end mandens indtægt, og det bevirker, at mange ægtepar vil komme til at betale højere skat af en given indtægt end ægtepar med medhjælpende hustru. Endelig må det erindres, at ægtepar med hustruindtægt ved overgangen til det her skitserede system mister hustrufradraget.

En oversigt over beskatningen efter det foran omtalte system findes i vedføjede tabel 2. Her er anført en række eksempler på indtægter for enlige og ægtefæller til sammen. Det er angivet, hvad skatten af disse indtægter vil andrage for enlige, for ægtepar med hustruindtægt af samme størrelse som mandens indtægt, for ægtepar med hjemmearbejdende hustru (splitting i $\frac{1}{3}$ og $\frac{2}{3}$) samt for ægtepar med medhjælpende hustru (splitting i to halvdele). Ved sammenligningerne i tabel 2 er ægtefællernes indtægt betragtet under ét. Det fremgår ikke af denne oversigt, at den særskilte beskatning af hustruindtægter bevirker, at indgåelse af ægteskab ikke medfører ændringer i indkomstbeskatningen.

Det her skitserede beskatningssystem rejser en række problemer, hvorefter nogle enkelte skal nævnes:

Et betydeligt antal ægtepar med indtægter under 26.000 kr. får efter de gældende regler hustrufradrag. De vil ikke få nedsat deres indkomstskat, medens ægtepar uden hustruindtægt efter udkastet af 22. februar 1967 i de fleste tilfælde vil få nedsættelser på 500-600 kr., når deres indtægt er under 26.000 kr. (efter fradrag for kommuneskat). Dette beløb svarer omtrent til den nuværende proportional-skattegrænse på 22.000 kr.s skalaindkomst.

Det rejser spørgsmålet om at indføre en eller anden form for hustrufradrag. Da ægtepar med indtægter over proportional-skattegrænsen får ret betydelige skattelettelser, vil det være nærliggende at give fradraget i skatten.

Et andet spørgsmål er udformningen af